

Sandra Bautista: «Si ara busqués un nou integrant, intentaria que fos una dona»

La cantautora vallesana parla de la seva trajectòria prèvia a la victòria d'aquest any al Sona9

Sandra Bautista | Carles Rodríguez

Sandra Bautista va aterrar al concurs Sona9 des del seu Martorelles natal i amb el seu primer àlbum autoeditat ja a l'esquena. Autodefinint-se com a cantautora, i amb **Jorge Drexler** i **El Kanka** com a referents, la jove músic va convèncer al jurat del concurs amb les seves cançons d'influència llatinoamericana i molta càrrega emocional. A mitjans del mes passat, **Bautista** va guanyar el Premi Sona9 2018, que suposa enregistrar i editar un disc amb un productor professional i girar per festivals com l'Acústica de Figueres, el Mercat de Música Viva de Vic i el Curtcircuit, entre d'altres. Parlem amb ella per saber més del seu recorregut vital i musical.

Si ens remuntem als principis, quan vas començar a interessar-te per la música?

Als 12 anys vaig demanar una guitarra a la meva mare per assemblar-me a la Roberta, una de les protagonistes de la telenovela "Rebelde" a la que jo estava enganxada. Quins referents a l'adolescència! (riu). Llavors vaig fer solfeig i guitarra durant 3 anys i ja vaig continuar de manera autodidacta.

Vas crear el teu projecte expressament pel concurs, però abans tocaves amb altres bandes? Quina era la teva trajectòria com a Sandra Bautista abans de presentar-te al Sona9?

Feia uns anys que tocava versions d'estar per casa i una o dues vegades l'any feia algun petit concert. De sobte, va venir una època d'inspiració i vaig començar a compondre el que serien les cançons del meu primer disc. Veient la rebuda que va tenir, vaig decidir que havia de dedicar-hi més hores i em vaig presentar al Sona9 sense gaires pretensions, treballant i fent molts concerts que em van permetre créixer.

Com sorgeixen les teves cançons? Segueixes alguna disciplina a l'hora de compondre-les?

Acostumen a venir en moments de calma i solitud, sobretot al vespre. És un procés difícil de descriure que es basa molt en assaig-error. Gravo moltes pistes amb idees soltes d'acords, melodies, ritmes... i després hi ha un treball en espiral d'anar deconstruint i construint fins que m'agrada el que he creat.

Qui són els músics que t'acompanyen i amb qui has tocat durant aquesta etapa Sona9? Què és el que més valoren d'ells?

M'acompanyen músics professionals de l'ESMUC i el Liceu, la majoria residents a Terrassa: Víctor Martínez (guitarres), Pau Gurpegui (bateria), Miquel Galceran (contrabaix), Jose Gallardo (teclat) i Jofre Alemany (saxo). Tenim també alguns músics per substitucions. Valoro molt la seva implicació en el projecte i la il·lusió que tenen per millorar el nostre so.

El fet que tots els músics que t'acompanyin siguin homes creus que és representatiu del percentatge d'homes a d'alt dels escenaris? Com es dona la volta a aquesta desigualtat? Falten referents femenins?

Bé, és evident que falten dones als escenaris. La meua banda es va formar amb en Víctor com a eix de tots els músics. Són companys de classe i músics amb qui ha coincidit en altres projectes, per tant, és normal que hagi sorgit així. Si ara hagués de buscar un nou integrant, intentaria trobar una dona perquè hi hagués més *feeling* femení sobre l'escenari.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=c_IDvE4z67E

Hi ha alguna influència propera o llunyana que reivindiquis des que vas començar a fer música?

El meu principal referent és **Jorge Drexler** des de sempre. Trobo que és un artista molt complet, amb melodies i lletres molt treballades que inspira a molts dels cantautors i cantautores que intentem fer cançons. La seva filosofia de vida, a més, fa sentir que tot és possible encara i això es transmet a les cançons.

Et dediques a l'educació musical, on concretament? Què és el que més t'agrada de la teua feina?

Em dedico a l'educació musical a l'escola Sant Jordi de Mollet. És el meu primer nomenament i estic aprenent moltíssim amb el meu alumnat de cicle mitjà. Gaudeixo veient sobretot com aquells als que la música no els deia res ara s'hi estan submergint amb entusiasme. Des de fa uns anys també sóc mestra d'anglès a l'Aula de Martorelles.

Aquest any has fet gairebé una cinquantena de concerts. Havies arribat mai a aquest ritme de directes? Què t'ha semblat més complicat d'aquesta etapa i què n'has après?

Mai abans havia tingut tantes actuacions i penso que això és símptoma que estem en un bon moment. He après que malgrat intentis preveure com aniran les coses sempre hi ha la possibilitat inequívoca del fracàs. Penso que amb aquesta carrera obtindré un màster en resiliència que m'anirà molt bé per tots els àmbits de la vida.

Recordes alguna anècdota que sigui definitiva d'aquest 2018, més enllà de la victòria al Sona9?

Aquest 2018 he tingut el plaer de conèixer alguns dels meus referents musicals i, no només això, sinó també de cantar amb ells. Parlo de **Pedro Pastor**, amb qui vam cantar "Centre" en directe, o de **Guillem Roma**, amb qui vam cantar "Alguna cosa se nos está escapando" en directe, també

he cantat en la intimitat amb l'**Alvarito Ruiz** o **El Kanka**. Aquestes experiències fan que la motivació no deixi de créixer, connectant-me amb artistes reconeguts i aprenent d'ells.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=JWRoGKF4meI>

Què t'espera ara? Quin serà el tíming per tenir el nou disc? Ja has començat a treballar en les cançons? Les has tocat ja en directe o tot seran cançons inèdites?

Tot sembla apuntar que entrarem a estudi cap al maig del 2019 i que el disc sortirà cap al setembre del 2019 però els *timings* amb els projectes sempre oscil·len una mica. Tenim gairebé totes les cançons que aniran al disc, algunes les hem tocat en directe i d'altres són inèdites.